

Kärnreaktioner

eller

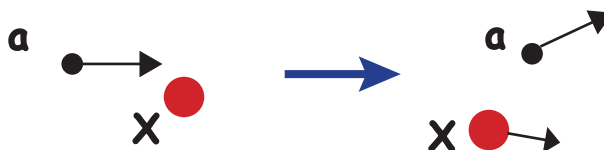

□ Q-värde:

$$Q = (M_i - M_f) c^2$$

$$= (m_X + m_a - m_Y - m_b) c^2$$

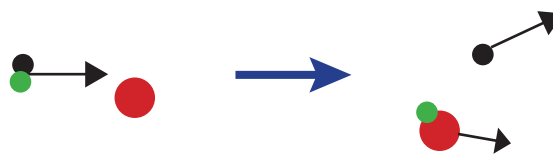
- Spridning

- Elastisk □ □ □ Y, b i grundtillståndet

- Inelastisk □ □ □ Y och/eller b exciterad

- Direkt

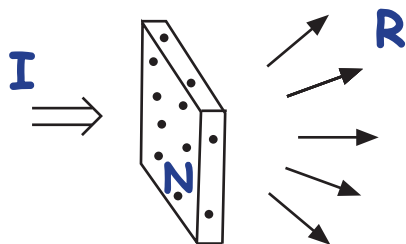

□ □ □ □ □ (Endast ett fåtal nukleoner deltar i reaktionen)

- Compound

Tvärsnitt:

$$R = \sigma I N$$

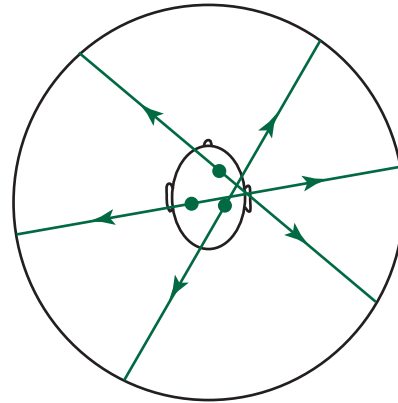
σ - Ett mått på reaktions-
□ sannolikheten. $\sigma = \sigma(E)$

$$[\sigma] = L^2 \quad 1b = 10^{-28} \text{ m}^2$$

□ ~ Effektiv reaktionsyta

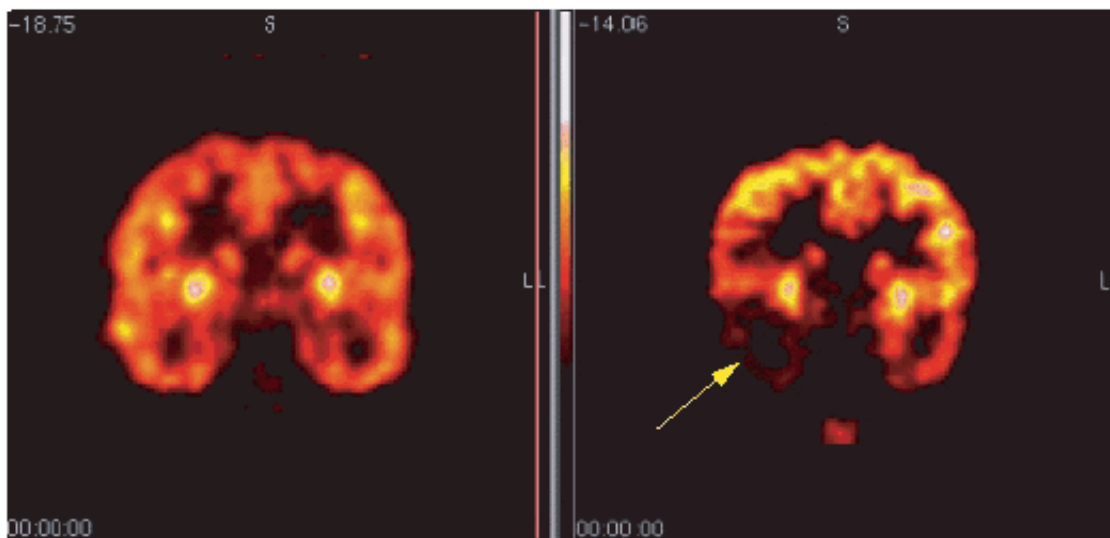
PET (Positron Emission Topography)

Positronemission följt av e^-/e^+ annihilation ger 2 st 511 keV-fotoner som kan detekteras.

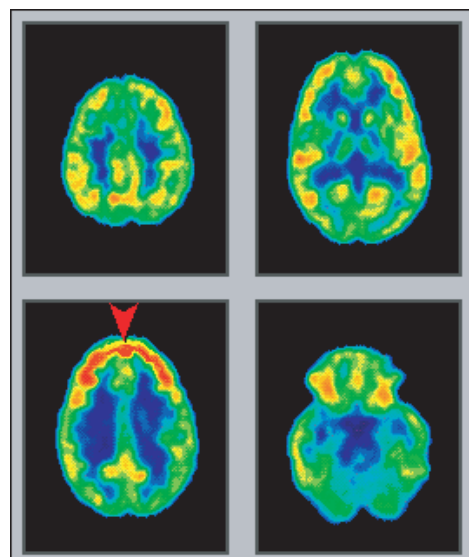
Lämpliga isotoper:
□ ^{15}O , ^{18}F ...

Frisk hjärna

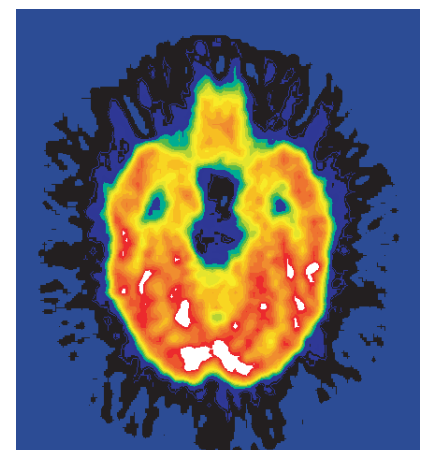

Hjärna hos en flicka med upprepade epileptiska anfall

Hjärnaktivitet hos en person som tänker

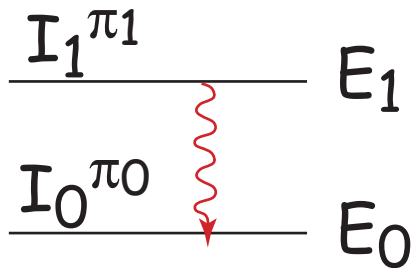

Hjärnaktivitet hos en fysiker

γ - desexcitationer

En *exciterad* atomkärna kan minska sin energi genom γ - desexcitation. En *foton* emitteras vars energi motsvarar energiskillnaden på kärnans nivåer.

$$E_\gamma = \hbar\omega = (E_1 - E_0) - E_R$$

liten! \nearrow

Det exciterade tillståndet har begränsad livslängd, vilket medför att det har en bredd.

$$E_\gamma \sim 0.01 - 10 \text{ MeV} \leftrightarrow$$
$$\lambda \sim 10^5 - 10^2 \text{ fm}$$
$$\lambda_{\text{synligt}} \sim 5 \cdot 10^8 \text{ fm}$$

$$\text{Heisenberg : } \Delta E \Delta \tau > \hbar$$

bredd : $\Gamma = \hbar/\tau$

$$\tau_\gamma \sim 10^{-9} - 10^{-15} \text{ s}$$

Isomeriska eller metastabila tillstånd:

- exciterade tillstånd med lång halveringstid
- *ex)* $^{60}\text{Co}^m$, $t_{1/2} = 10.5 \text{ min}$
- Detta beror på att γ - desexcitationer från den
- metastabila nivån har låg sannolikhet (jämför
- med förbjudna β - övergångar)

Inre konversion:

- Energin $E_1 - E_0$ ges till en *atomär elektron* som
- lämnar atomen med $E_e = (E_1 - E_0) - B_e$. Processen
- *konkurrerar* med γ -desexcitationer.

Urvalsregler

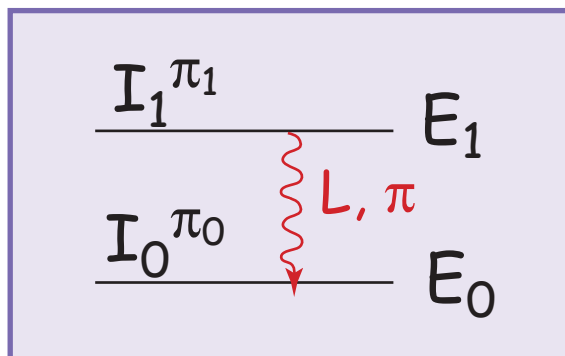
Vi karakteriserar γ - strålningen med dess **multipolmoment** (serieutveckling av fältet)

Multipolmomentet avgör hur mycket γ -desexcitationen kan ändra **spinn och paritet** mellan start- och sluttillstånd

Detta ger **urvalsregler** för γ -desexcitationer

Konservering av impulsmoment:

$$\vec{I}_1 = \vec{L} + \vec{I}_0 \quad |I_1 - I_0| \leq L \leq |I_1 + I_0| \quad , L > 0$$

Konservering av paritet: $\pi_0 = \pi_1 \cdot \pi$

$\pi(EL) = (-1)^L$: udda L ändrar paritet

$\pi(ML) = (-1)^{L+1}$: jämna L ändrar paritet

Multipolmoment

$$\lambda(\sigma L) = \frac{P(\sigma L)}{\hbar\omega} = \frac{\text{Utstrålad energi/tidsenhet}}{\text{energi}}$$

$$\lambda(EL) = \frac{8\pi(L+1)}{L[(2L+1)!!]^2} \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0\hbar c} \left(\frac{E}{\hbar c}\right)^{2L+1} \left(\frac{3}{L+3}\right)^2 cR^{2L}$$

$$\lambda(ML) = \frac{8\pi(L+1)}{L[(2L+1)!!]^2} \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0\hbar c} \left(\frac{E}{\hbar c}\right)^{2L+1} \left(\frac{3}{L+2}\right)^2 cR^{2L-2}$$

$$\times \left(\mu_p - \frac{1}{L+1}\right) \left(\frac{\hbar}{m_p c}\right)^2$$

$2L$ är multipolordningen!

Vi jämför olika $\lambda(\sigma L)$:

$$\lambda(E1) : \lambda(M2) : \lambda(E3) : \lambda(M4) = 1 : 10^{-7} : 10^{-10} : 10^{-17}$$

$$\lambda(M1) : \lambda(E2) : \lambda(M3) : \lambda(E4) = 1 : 10^{-3} : 10^{-10} : 10^{-13}$$

Lägsta multipolen dominerar:

$$\lambda(EL+1) / \lambda(ML) \sim 10^{-3}$$

$$\lambda(ML+1) / \lambda(EL) \sim 10^{-7}$$

"It was absolutely marvelous working for Pauli. You could ask him anything. There was no worry that he would think a particular question was stupid, since he thought all questions were stupid."

Victor Weisskopf

